

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 8 september 2025
(OR. en)

12015/25

Interinstitutionellt ärende:
2025/0651(NLE)

LIMITE

JAI 1140
ASILE 70
MIGR 277
COEST 615

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS REKOMMENDATION om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina

RÅDETS REKOMMENDATION

av den ...

**om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd
för fördrivna personer från Ukraina**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR UTFÄRDAT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292 jämförd med artiklarna 78.1 och 79.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Det tillfälliga skydd för fördrivna personer från Ukraina som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på grund av Rysslands anfallskrig mot Ukraina vilket aktiverades genom rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382¹, och förlängdes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2023/2409², (EU) 2024/1836³ och (EU) 2025/1460⁴, gäller till och med den 4 mars 2027. Även om det tillfälliga skyddet fortfarande vittnar om unionens solidaritet med det ukrainska folket är det till sin natur tillfälligt. Det är därför nödvändigt att förbereda en gradvis, hållbar och väl samordnad övergång från denna status när förhållandena i Ukraina medger att det tillfälliga skyddet kan upphöra, samtidigt som hänsyn tas till Ukrainas kapacitets- och återuppbyggnadsbehov.

¹ Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs (EUT L 71, 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/2409 av den 19 oktober 2023 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2024/1836 av den 25 juni 2024 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

⁴ Rådets genomförandebeslut (EU) 2025/1460 av den 15 juli 2025 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj).

- (2) I samband med diskussionerna om framtiden för och upphörandet av det tillfälliga skyddet har medlemsstaterna efterlyst en samordnad strategi på unionsnivå. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter efter aktiveringen av det temporära skydd som föreskrivs i rådets direktiv 2001/55/EG⁵ är det mycket viktigt att garantera delat ansvar mellan alla medlemsstater på unionsnivå under hela denna process.
- (3) Ett av syftena med att aktivera det temporära skydds som föreskrivs i direktiv 2001/55/EG inom ramen för Rysslands anfallskrig mot Ukraina var att förhindra att medlemsstaternas asylsystem överbelastas och inte kan behandla ett stort antal ansökningar om internationellt skydd utan negativa följder för dessa systems funktion, i de skyddssökandes intresse. Det syftet är fortfarande av central betydelse vid planeringen av övergången från tillfälligt skydd för dessa personer. Även i en fredssituation kommer Ukraina dessutom att behöva tid för att återuppbygga sin kapacitet för att kunna ta emot alla de personer som fördrivits på grund av kriget. För att stödja Ukraina i dess ansträngningar att återintegrera fördrivna personer är det därför viktigt att övergångsprocessen hanteras flexibelt, gradvist och genom att beakta de berörda personernas individuella situation. Övergångsprocessen bör därför tillgodose behoven hos dem som för närvarande åtnjuter tillfälligt skydd i unionen samt Ukrainas behov, samtidigt som integriteten i medlemsstaternas asylsystem bevaras.

⁵ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EUT L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (4) Många personer som fördrivits från Ukraina och som åtnjuter tillfälligt skydd har nu befunnit sig i unionen i flera år, och de har integrerats i värdsamhället genom att lära sig språket, hitta arbete och delta i utbildning. Om det redan är möjligt enligt nationell rätt eller administrativ praxis bör medlemsstaterna utnyttja alla möjligheter att möjliggöra en övergång till nationell rättslig status för dessa personer som bättre återspeglar deras nuvarande situation i unionen, om villkoren för fortsatt laglig bosättning av andra skäl är uppfyllda. Sådana nationella rättsliga statusar kan till exempel inbegripa uppehållstillstånd som grundar sig på anställning, egenföretagande, yrkesutbildning eller utbildning och forskning, familjeskäl eller andra skäl, eller ett uppehållstillstånd för särskilda ändamål. Medlemsstaterna bör därför främja och underlätta övergången från tillfälligt skydd genom att tillhandahålla tydlig information för att hjälpa berörda personer att förstå de fördelar och rättigheter som dessa andra nationella statusar ger jämfört med tillfälligt skydd eller andra former av internationellt skydd.

- (5) I syfte att stödja övergången till annan rättslig status för personer som åtnjuter tillfälligt skydd, och erbjuda dem ett alternativ under dessa aldrig tidigare skådade omständigheter, och för att säkerställa kontinuitet och undvika situationer med olaglig vistelse, bör medlemsstaterna tillåta personer som åtnjuter tillfälligt skydd, särskilt när tillgång till nationell status kanske inte är möjlig, och som annars skulle ha rätt till en annan status på grundval av unionsrätten, att ansöka om tillstånd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801⁶, (EU) 2021/1883⁷ och (EU) 2024/1233⁸. Tillstånd enligt dessa direktiv är möjliga under förutsättning att de berörda personerna inte samtidigt behåller sitt tillfälliga skydd i unionen. Följaktligen bör medlemsstaterna så snart som möjligt och senast vid tidpunkten för ansökan om tillstånd informera personer som åtnjuter tillfälligt skydd om skillnaden mellan de rättigheter som ges genom den tillfälliga skyddsstatusen och som ges enligt dessa direktiv. Medlemsstaterna bör också, så snart som möjligt och senast vid tidpunkten för ansökan, informera dem om att de inte samtidigt kan åtnjuta tillfälligt skydd och beviljas tillstånd enligt dessa direktiv.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (omarbetning) (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 av den 20 oktober 2021 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG (EUT L 382, 28.10.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1233 av den 24 april 2024 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

- (6) För att medlemsstaterna ska vara redo att småningom fasa ut det tillfälliga skydd som föreskrivs i genomförandebeslut (EU) 2022/382 är det viktigt att säkerställa att återvändande till Ukraina för återintegrering sker på ett ordnat och humant sätt och att hänsyn tas till de fördrivna personernas olika enskilda omständigheter samt att de som är villiga och kapabla att återvända till Ukraina får stöd. Samtidigt som vissa personer kanske redan har för avsikt att snart återvända hem kan andra behöva mer tid på grund av sina särskilda omständigheter. Det är också viktigt att beakta Ukrainas förmåga att på ett hållbart sätt återintegrera alla dem som fördrivits på grund av kriget. Medlemsstaterna bör därför vidta åtgärder som banar väg för en smidig och hållbar återintegrering i Ukraina med beaktande av alla dessa överväganden genom att fullt ut utnyttja och utvidga de verktyg som redan föreskrivs i artiklarna 21 och 23 i direktiv 2001/55/EG.
- (7) Unionen ger, särskilt genom Ukrainafaciliteten, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/792⁹, omfattande stöd till Ukraina för att hantera de sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna av Rysslands anfallskrig, vilket bidrar till landets återhämtning, återuppbyggnad och modernisering och till det ukrainska samhällets återhämtning efter kriget, bland annat genom att skapa sociala och ekonomiska villkor som underlättar för internflyktingar och personer som åtnjuter tillfälligt skydd i unionen att återvända hem, när förhållandena tillåter eller de väljer att göra det.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/792 av den 29 februari 2024 om inrättande av Ukrainafaciliteten (EUT L, 2024/792, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj>).

- (8) De som överväger att återvända hem till Ukraina bör kunna fatta välgrundade beslut, vilket också skulle stödja hållbarheten i deras återvändande. I samband med en smidig övergång från tillfälligt skydd för personer som fördrivits från Ukraina bör medlemsstaterna införa en mer strukturerad strategi för att främja undersökande resor på självfinansierad grund i enlighet med artikel 21.1 i direktiv 2001/55/EG. Dessa resor skulle kunna fungera som förtroendeskapande åtgärder för personer som åtnjuter tillfälligt skydd i unionen, eftersom det skulle göra det möjligt för dem att se till sin familj eller egendom, bedöma graden av förstörelse i sina samhällen och få en uppfattning om de allmänna förhållandena i Ukraina. För att göra dessa besök mer effektiva och förhindra missbruk bör medlemsstaterna fastställa parametrar, villkor och krav för sådana resor. Alla sådana parametrar, villkor och krav bör samordnas med andra medlemsstater och fastställas och kommuniceras på ett öppet sätt. Medlemsstaterna bör inrätta kontaktpunkter för det ändamålet.

- (9) Medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra frivilligt återvändande för personer vars tillfälliga skydd har upphört som avses i artikel 21.1 i direktiv 2001/55/EG. För det ändamålet bör medlemsstaterna föreskriva särskilda program för frivilligt återvändande, för vilka de kan förlita sig på stöd från internationella organisationer. För att säkerställa att de är effektiva, och undvika risker för missbruk, bör dessa program utformas noggrant, vara heltäckande och kommuniceras på ett bra sätt, med beaktande av Ukrainas behov och kapacitet samt behovet hos fördrivna personer från Ukraina som åtnjuter tillfälligt skydd inom unionen och situationen för dem som blev kvar i Ukraina, i syfte att upprätthålla den sociala sammanhållningen. Därför bör alla sådana program prioritera stöd till återintegrering, för vilket unionsfinansiering kommer att finnas tillgänglig i Ukraina, i stället för enskilda paket. Villkoren för berättigande till sådana program bör vara tydligt fastställda, och de personer som avser att delta i dem bör vara skyldiga att registrera sig. Medlemsstaterna skulle, som en del av dessa program, kunna överväga att bistå vid anordnandet av avresor, till exempel till samma område i Ukraina. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹⁰, skulle kunna bistå medlemsstaterna med logistiskt stöd inom ramen för sitt mandat.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI. <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

- (10) Program för frivilligt återvändande bör ha en begränsad och fast varaktighet, men de bör ge tillräckligt med tid för att säkerställa lämplig samordning med de ukrainska myndigheterna i syfte att underlätta en gradvis och adekvat integrering av återvändande personer i deras samhällen, på områden inbegripet tillgång till grundläggande tjänster och faciliteter, såsom inkvartering, bostäder eller hälso- och sjukvård. Därför, och för att säkerställa att den inledande löptiden för programmet för frivilligt återvändande samordnas med alla medlemsstater och de ukrainska myndigheterna, bör programmen för frivilligt återvändande föreskriva en avreseperiod som gör det möjligt att uppnå dessa mål, nämligen en period på i princip ett år. Stöd till medlemsstaterna finns tillgängligt inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147¹¹, för att tillgodose ekonomiska behov som rör fördrivna personer från Ukraina som åtnjuter tillfälligt skydd och kan också bidra till finansieringen av program för frivilligt återvändande. Under den tid som programmet för frivilligt återvändande pågår bör de berörda personerna få fortsätta att lagligen vistas i den medlemsstat där de åtnjuter tillfälligt skydd. Eftersom omständigheterna på plats kan utvecklas från det datum då denna rekommendation antas fram till dess att det tillfälliga skyddet upphör och den tid som ursprungligen föreskrivs i program för frivilligt återvändande, bör samordning ske mellan medlemsstaterna och med de ukrainska myndigheterna för att fastställa en ny eller förlängd period för frivillig avresa inom ramen för programmen för frivilligt återvändande om den planerade tiden inte är tillräcklig för att säkerställa en gradvis och hållbar återintegrering i Ukraina. Åtgärder rörande program för frivilligt återvändande påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹².

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (EUT L 251, 15.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

- (11) För att minska den administrativa bördan i samband med ett eventuellt individuellt utfärdande av uppehållstillstånd till personer som är registrerade i program för frivilligt återvändande, bör medlemsstaterna utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 21.3 i direktiv 2001/55/EG att förlänga alla tillämpliga rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd enligt kapitel III i direktiv 2001/55/EG till personer som åtnjöt tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 och deltar i ett program för frivilligt återvändande efter den dag genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphör att gälla fram till dagen för återvändande till Ukraina eller slutet av perioden för frivilliga avresor inom ramen för det relevanta programmet för frivilligt återvändande. För att säkerställa kontinuitet och undvika situationer med olaglig vistelse omedelbart efter det att det tillfälliga skyddet upphört bör medlemsstaterna därtill säkerställa att personer som har åtnjutit tillfälligt skydd lagligen kan vistas på dess territorium under tidsperioden från det att genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphör att gälla fram till dess att den tid inom vilken personer kan skriva in sig i ett program för frivilligt återvändande löper ut.

- (12) Det är möjligt att Ukraina, precis den dag då genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphör att gälla inte kan tillgodose behoven hos personer med särskilda behov utöver de som rör hälsotillstånd. För att säkerställa ett hållbart återvändande till Ukraina som tar hänsyn till Ukrainas kapacitet att tillgodose sådana personers behov bör medlemsstaterna också tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som införlivar artikel 23.1 i direktiv 2001/55/EG på personer som har särskilda behov utöver de som rör hälsotillstånd och vidta de åtgärder som krävs när det gäller villkoren för att fortsätta deras lagliga vistelse i unionen. Där så är relevant bör medlemsstaterna säkerställa att villkoren för vistelse beaktar den berörda personens särskilda behov. Denna vistelse bör upphöra så snart Ukraina kan tillgodose de berörda personernas särskilda behov.
- (13) Medlemsstaterna bör utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 23.2 i direktiv 2001/55/EG för att göra det möjligt för personer som fördrivits från Ukraina vars barn är underåriga och går i skolan i en medlemsstat att uppehålla sig på deras territorium efter det att det tillfälliga skydd som föreskrivs i genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphört, för att låta dessa barn fullfölja skolperioden, vanligtvis ett läsår, vilken pågår när det genomförandebeslutet upphör att gälla.

- (14) För att garantera att korrekt information lämnas och hjälpa personer som åtnjuter tillfälligt skydd att göra välgrundade val med full kännedom om fakta är det viktigt att maximera användningen av befintliga verktyg och kanaler och undvika dubbelarbete. I detta syfte skulle medlemsstater kunna använda eventuella enhetsnav som inrättats eller ska inrättas i deras territorium för att bidra till att upprätthålla kontakterna med ukrainare som bor utomlands. Enhetsnav bör användas för att tillhandahålla information om övergången till annan rättslig status, undersökande resor och programmen för frivilligt återvändande eller om sådan information kan erhållas. För att stödja enhetsnaven får medlemsstaterna använda medlen från Asyl-, migrations- och integrationsfonden, inbegripet de ytterligare anslag som härrör från halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2021–2027 som fastställdes genom rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093¹³ och halvtidsöversynen av medlemsstaternas program inom ramen för Asyl-, migrations- och integrationsfonden. Stöd från internationella organisationer och tredjeländer kan också tas emot för detta ändamål. För att effektivisera insatserna uppmanas medlemsstaterna att införliva den kunskap, den kapacitet och de nätverk som internationella organisationer erbjuder i sina individuella planer för att upprätta enhetsnaven. Dessutom skulle informationskampanjer som är i linje med unionens kommunikation kunna genomföras.

¹³ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj>).

- (15) För att säkerställa en samordnad strategi bland medlemsstaterna och med de ukrainska myndigheterna när det gäller genomförandet av denna rekommendation bör medlemsstaterna fortsätta att samordna, utbyta information och övervaka situationen på plats i olika relevanta forum, bland annat i solidaritetsplattformen som avses i genomförandebeslut (EU) 2022/382, till vilka de ukrainska myndigheterna kan bjudas in samt i rådets relevanta förberedande organ inom ramen för deras respektive mandat och ansvarsområden.
- (16) Eftersom övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina kommer att leda till betydande förändringar av deras status är det mycket viktigt att ha en korrekt bild av den föränderliga situationen. Med beaktande av bland annat Europeiska unionens domstols dom i mål C-753/23¹⁴, särskilt punkt 30, bör medlemsstaterna utan dröjsmål öka sina ansträngningar för att regelbundet och i god tid uppdatera sina uppgifter om tillfälligt skydd på plattformen för registrering av tillfälligt skydd, inbegripet uppgifter om inaktiva registreringar, och inom mekanismen för beredskap och hantering av kriser i samband med migration (*Blueprint Network*).
- (17) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland genom en skrivelse av den 22 juli 2025 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna rekommendation.

¹⁴ Europeiska unionens domstols dom av den 27 februari 2025, *Krasiliva*, mål C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

- A. Åtgärder för att främja övergången till annan rättslig status redan innan det tillfälliga skyddet upphör
1. Medlemsstaterna bör främja och underlätta tillgången till nationell rättslig status för personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382. Uppehållstillstånd som utfärdas för detta ändamål kan till exempel baseras på anställning, egenföretagande, yrkesutbildning eller utbildning och forskning, familjeskäl eller andra skäl, eller ett uppehållstillstånd för särskilda ändamål, förutsatt att dessa personer uppfyller villkoren i nationell rätt.
 2. Medlemsstaterna bör tillåta personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382, särskilt när tillgång till nationell rättslig status inte är möjlig, och som annars har rätt till en annan status enligt unionsrätten, att ansöka om tillstånd enligt direktiven (EU) 2016/801, (EU) 2021/1883 och (EU) 2024/1233, under förutsättning att de inte samtidigt har tillfällig skyddsstatus med ett tillstånd som beviljats enligt dessa direktiv. Medlemsstaterna bör så snart som möjligt och senast vid tidpunkten för ansökan om tillstånd informera personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 om skillnaden mellan de rättigheter som ges genom den tillfälliga skyddsstatusen och de rättigheter som ges enligt dessa direktiv samt om att de inte samtidigt kan åtnjuta tillfälligt skydd och beviljas tillstånd enligt dessa direktiv.

- B. Åtgärder för att bana väg för en smidig och hållbar återintegrering i Ukraina
3. Medlemsstaterna bör tillåta personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 att göra undersökande resor i Ukraina på självfinansierad grund, med vederbörlig hänsyn till artikel 21.1 i direktiv 2001/55/EG. I detta sammanhang bör medlemsstaterna göra följande:
- a) Fastställa och med de övriga medlemsstaterna samordna parametrarna, villkoren och kraven för undersökande resor.
 - b) Informera personer som kan vilja göra sådana resor om dessa parametrar, villkor eller krav samt inrätta kontaktpunkter för detta ändamål.
4. För att säkerställa återvändande till Ukraina bör medlemsstaterna sörja för särskilda program för frivilligt återvändande i enlighet med artikel 21.1 i direktiv 2001/55/EG, som ska användas när det tillfälliga skyddet enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 har upphört. I detta sammanhang bör medlemsstaterna göra följande:
- a) Säkerställa samordning med de ukrainska myndigheterna för att underlätta återintegrering i samhällena i Ukraina, på områden såsom identifiering av bostäder eller tillgång till grundläggande tjänster och infrastruktur, inbegripet hälso-och sjukvård.
 - b) Säkerställa att stöd inom ramen för program för frivilligt återvändande prioriterar stöd för återintegrering i samhällen i Ukraina, i stället för enskilda paket.

- c) Fastställa villkoren för berättigande till att delta i program för frivilligt återvändande i samordning med andra medlemsstater och kommissionen.
- d) Kräva att de personer som vill delta i ett program för frivilligt återvändande registrerar sig för att få delta.
- e) Införa en konkret period på i princip ett år efter det att det tillfälliga skyddet har upphört för frivillig avresa inom ramen för program för frivilligt återvändande. Medlemsstaterna bör samordna sinsemellan och med ukrainska myndigheter, och i enlighet med punkt 8 i denna rekommendation, om det med tanke på utvecklingen på plats skulle behövas en annan eller förlängd period för frivillig avresa eftersom den föreskrivna tiden inte visar sig vara tillräcklig för att tillåta en gradvis och hållbar återintegrering av fördrivna personer i Ukraina.
- f) Utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 21.3 i direktiv 2001/55/EG att förlänga alla tillämpliga rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd enligt kapitel III i direktiv 2001/55/EG till de personer som har åtnjutit tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 och som deltar i ett program för frivilligt återvändande fram till dagen för återvändande till Ukraina eller fram till slutet av perioden för frivillig avresa inom ramen för det berörda programmet för frivilligt återvändande. Medlemsstaterna bör säkerställa fortsatt laglig vistelse för fördrivna personer mellan det datum då genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphör att gälla och utgången av den period under vilken sådana personer kan registrera sig för programmet.

g) Överväga att ge stöd i samband med organisationen av avresor, särskilt till samma område i Ukraina. Frontex skulle kunna bistå medlemsstaterna med logistiskt stöd inom ramen för sitt mandat.

5. Medlemsstaterna bör, med vederbörlig respekt för människans värdighet, vidta nödvändiga åtgärder när det gäller villkoren för vistelse för personer som inte uppfyller kraven för tillgång till annan status och som har särskilda behov utöver de som omfattas av artikel 23.1 i direktiv 2001/55/EG som Ukraina inte kan tillgodose när det tillfälliga skyddet enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphör. När så är relevant bör medlemsstaterna säkerställa att villkoren för vistelse beaktar sådana personers särskilda behov. Denna vistelse bör upphöra så snart Ukraina kan tillgodose de berörda personernas särskilda behov.
6. Medlemsstaterna bör, i enlighet med artikel 23.2 i direktiv 2001/55/EG, tillåta personer som fördrivits från Ukraina vars barn är underåriga och går i skolan i en medlemsstat att uppehålla sig på deras territorium efter det att det tillfälliga skyddet enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 upphört, för att göra det möjligt för dessa barn att fullfölja den pågående skolperioden då det genomförandebeslutet upphör att gälla. Vid tillämpningen av dessa åtgärder kommer den pågående skolperioden vanligtvis att vara läsåret.

- C. Åtgärder för att säkerställa att fördrivna personer får information
7. Medlemsstaterna bör säkerställa att personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt genomförandebeslut (EU) 2022/382 får korrekt information om befintliga möjligheter att övergå till annan rättslig status, inbegripet om fördelar och rättigheter med koppling till övergången till dessa statusar, samt om situationen i Ukraina, kraven för undersökande resor och det återvändandestöd som finns tillgängligt i unionen och i Ukraina, särskilt när det gäller program för frivilligt återvändande. I detta avseende bör medlemsstaterna göra följande:
- a) Inrätta snabba nationella kommunikationssystem och kommunikationsförfaranden, såsom kontaktpunkter, eller lansera en informationskampanj som är i linje med unionens kommunikation.
 - b) För de medlemsstater som har för avsikt att inrätta ett enhetsnav på sitt territorium i samarbete med de ukrainska myndigheterna, utnyttja detta nav för att ge fördrivna personer relevant information. Medlemsstaterna uppmuntras att införliva den kunskap, den kapacitet och de nätverk som internationella organisationer erbjuder i den nationella planen för inrättande av enhetsnav.
 - c) Överväga att använda programmet inom ramen för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, inbegripet de ytterligare anslag som härrör från halvtidsöversynen av den relevanta fleråriga budgetramen och halvtidsöversynen av nationella program, för att stödja enhetsnaven.

- D. Åtgärder för att säkerställa samordning, övervakning och informationsutbyte mellan medlemsstaterna och med de ukrainska myndigheterna
8. Medlemsstaterna bör fortsätta att samordna och utbyta information om relevant utveckling och om genomförandet av denna rekommendation, särskilt inom ramen för solidaritetsplattformen och rådets relevanta förberedande organ inom ramen för deras respektive mandat och ansvarsområden. Kommissionen samarbetar i detta syfte med medlemsstaterna och de ukrainska myndigheterna, även på teknisk nivå inom solidaritetsplattformen, till vilken de ukrainska myndigheterna kan bjudas in, och på politisk nivå genom det särskilda sändebudet för ukrainare i EU.

9. Medlemsstaterna bör göra ytterligare ansträngningar för att övervaka utvecklingen samt regelbundet och utan dröjsmål uppdatera relevant information om statusen för fördrivna personer från Ukraina i relevanta databaser, inbegripet plattformen för registrering av tillfälligt skydd, särskilt när det gäller antalet personer som beviljats tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt på medlemsstatens territorium, antalet personer som har övergått till annan status och som inte längre åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt samt antalet personer vars registreringar är inaktiva. Dessutom bör medlemsstaterna säkerställa att de i god tid delar fullständiga och korrekta uppgifter om alla relevanta aspekter som rör personer som beviljats tillfälligt skydd inom mekanismen för beredskap och hantering av kriser i samband med migration (*Blueprint Network*).

Utfärdad i ... den ...

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
